Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36541
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

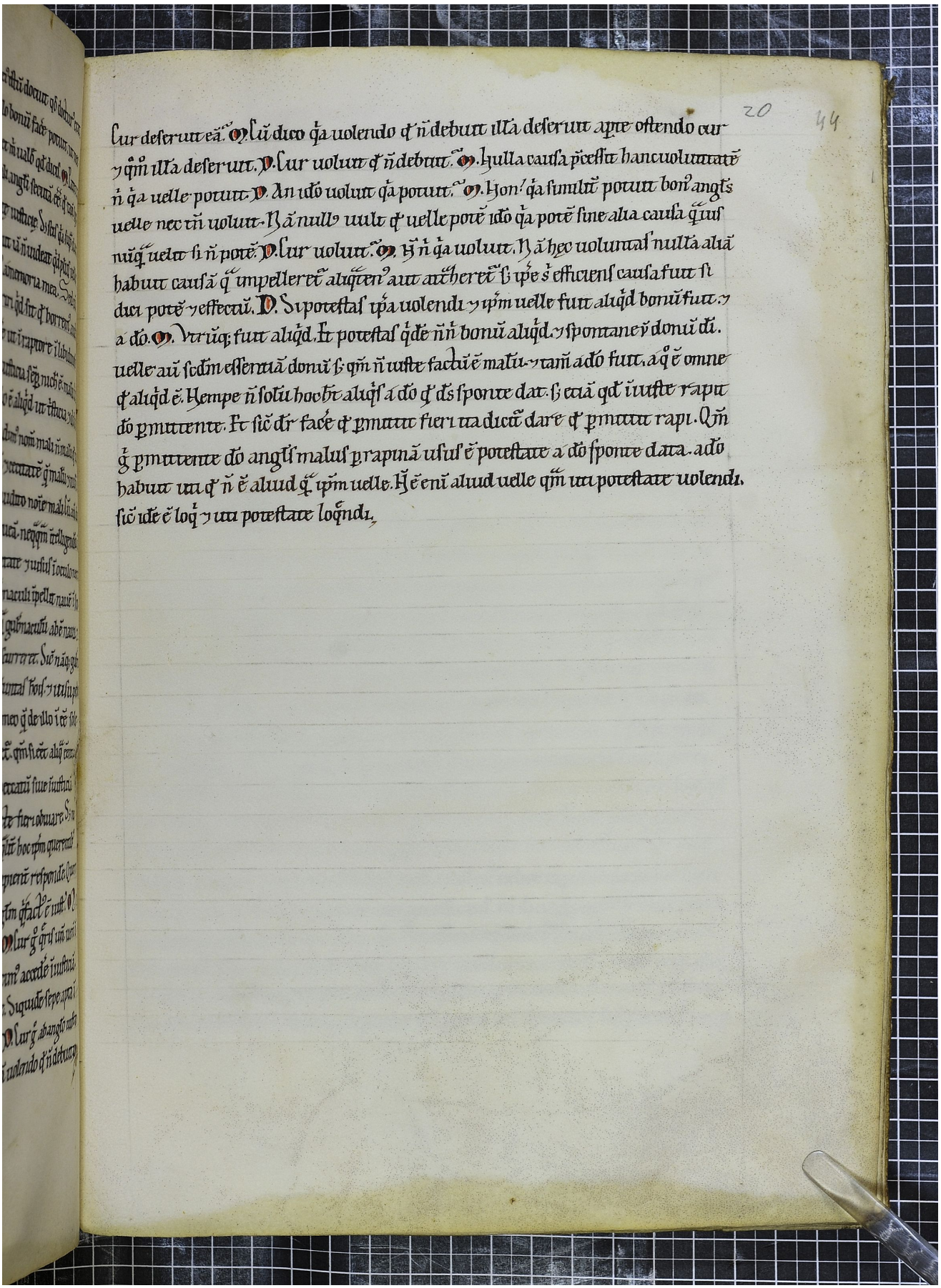

20 44

Cur deseruit eā. O. Cū dico q̄a uolendo q̄ ñ debuit illā deseruit apte ostendo cur
y q̄m illā deseruit. P. Cur uoluit q̄ ñ debuit. O. Nulla causa p̄cessit hanc uoluntatē
ñ q̄a uelle potuit. P. An ido uoluit q̄a potuit. O. Non q̄a simplīt potuit bon̄ angls
uelle nec tñ uoluit. Nā nullo uult q̄ uelle potē ido q̄a potē sine alia causa q̄uis
nūq̄ uelit si ñ potē. P. Cur uoluit. O. Hī ñ q̄a uoluit. Nā hēc uoluntas nulla aliā
habuit causā q̄ impellerēt aliq̄ēn̄ aut aūherētē si ipe s efficiens causa fuit si
duci potē y effectū. P. Si potestas ip̄a uolendi y ip̄m uelle fuit aliq̄d bonū fuit y
a dō. O. Vtrūq; fuit aliq̄d. Et potestas q̄dē ñ ñ bonū aliq̄d. y spontanē donū dī.
uelle aū sēdm essentiā donū s; q̄m ñ iuste factū ē malū y tam a dō fuit. a q̄ ē omne
q̄ aliq̄d ē. Hempe ñ solū hoc fit aliq̄s a dō q̄ ds sponte dat. s; etiā qd̄ iuste rapit
dō p̄mittente. Et sic dr face q̄ p̄mittit fieri ita dicū dare q̄ p̄mittit rapi. Q̄m
q̄ p̄mittente dō angls malus p̄ rapinā usus ē potestate a dō sponte data. ado
habuit ita q̄ ñ ē aliud q̄ ip̄m uelle. Hē enī aliud uelle q̄m ita potestate uolendi.
sic idē ē loq̄ y ita potestate loq̄ndi.